

Ewa Miodońska-Brookes - biobibliografia

Ewa Miodońska-Brookes, córka Marii z Michalewskich i Jana Józefa Mariana Franciszka Miodońskiego, urodziła się w Krakowie 1 lipca 1939 roku (matka była doktorem geografii, ojciec – profesorem Uniwersytetu Jagiellońskiego). Ojciec był wybitnym uczonym, lekarzem-humanistą, który doświadczył wszystkiego, co przyniósł wiek XX (uniesienie z odzyskanej niepodległości, w wywalczeniu czy utrwaleniu której miał swój udział – po maturze uzyskanej w 1920 roku w Wadowicach walczył w wojnie z czerwoną Rosją – studia i praca na Uniwersytecie Jagiellońskim, opresja hitlerowska – przez rok, aresztowany w Sonderaktion Krakau, był więziony w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen¹). Środowisko i tradycje rodzinne, duchowy i intelektualny wymiar domu rodzinnego, domu, który w ponurych latach pięćdziesiątych był miejscem kultywowania tradycji, przestrzeni odpowiedzialnej wolności, miały zasadniczy wpływ na jej drogę życiową (dodać trzeba, że rodzeństwo Ewy Miodońskiej, Barbara – profesor historii sztuki, i Adam – profesor medycyny, biolog, lekarz neuroanatom także wiele zawdzięczają atmosferze, niezwykłemu etosowi domu rodzinnego Miodońskich).

Od najmłodszych lat pasjonowała się literaturą, teatrem, muzyką, sztuką. „Moja rodzina jest zakorzeniona w Krakowie” – powiedziała w rozmowie z Anną Czabanowską-Wróbel². W bibliotece dziadka, w podręcznym księgozborze ojca była europejska klasyka, polska literatura romantyczna i młodopolska; Ewa Miodońska zapamiętała trzy najważniejsze książki, po które sięgał ojciec: *Faust* (gotykiem), *Pan Tadeusz* i – *Wesele*. „W języku, jakim posługiwaliśmy się w kręgu rodzinnym, funkcjonowały różnego rodzaju cytaty literackie, które przyswajały sobie także dzieci – moje starsze rodzeństwo i ja. Cytaty z *Wesela* pojawiały się w tym języku codziennym bardzo często”³; dodajmy jeszcze wczesne lektury *Akropolis*, a także „przejmujące” wizyty w kościele OO. Franciszkanów z witrażami i polichromiami Wyspiańskiego – to wszystko złożyło się na „domowy”, „rodzinny” przekaz kultury z Krakowem i Wyspiańskim, budowało owo „zakorzenienie w Krakowie”. Niezapomnianym (również poniekąd „formacyjnym”) przeżyciem była, w latach pięćdziesiątych, gimnazjalna wizyta, z udziałem rodziców, w Rydlówce i Tetmajerówce – miejscach szczególnych nie tylko ze względu na twórczość Wyspiańskiego.

W latach nauki szkolnej uczestniczyła w przedsięwzięciach podejmowanych przez instytucje kulturalne Krakowa (Klub Miłośników Teatru kierowany przez Krystynę Zbijewską i Tadeusza Kudlińskiego).

¹ Zob. J. Sekuła, *Miodoński Jan Józef (1902 – 1963), lekarz, laryngolog, profesor UJ i Akademii Medycznej w Krakowie*, Polski Słownik Biograficzny. Tom XXI, Wrocław 1976, s. 323-325; M. Miodoński, *Zarys dziejów rodu Miodońskich. Linia „Chypacz” i „Kukurycka”, „Karta Groni”*. Wydawnictwo Społeczno-Kulturalne poświęcone sprawom Żywiecczyny i Beskidów nr XX, Nakładem Towarzystwa Miłośników Ziemi Żywieckiej, Żywiec 1999, s. 103-115 (na s. 108-109: *Jan Miodoński*); E. Olszewski, E. Kowal, *Jan Miodoński (1902 – 1963). Profesor otolaryngologii, twórca metod operacyjnych*, [W:] Uniwersytet Jagielloński. *Złota Księga Wydziału Lekarskiego* pod redakcją Jana Grochowskiego, Kraków 2000, s. 545-551; zob. też artykuł wspomnieniowy *Talent lekarski*, „Alma Mater” 2009, nr 112, s. 58.

² *Nieprzerwany dialog. O Wyspiańskim i tajemnicach jego twórczości*. Rozmowa z prof... Rozmawiała Anna Czabanowska-Wróbel, „Alma Mater” 2007, nr 97, s. 16.

³ *Ibidem*.

Po ukończeniu w r. 1956 IX Liceum Ogólnokształcącego im. Józefy Joteyko podjęła studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jej nauczycielami akademickimi byli wybitni uczeni – Kazimierz Wyka, Maria Dłuska⁴, Henryk Markiewicz, Tomasz Weiss⁵, Olga Dobija-Witczakowa.

W roku 1961 uzyskała stopień magistra na podstawie pracy *Rodzaje i funkcje porównań w utworach Słowackiego* pisanej pod kierunkiem Henryka Markiewicza (recenzentką była Maria Dłuska). Praca, wysoko oceniona, stanowiła podstawę do wystąpienia na konferencji teoretycznoliterackiej młodych pracowników naukowych w Toruniu w lutym 1962.

Jesienią 1961 roku rozpoczęła staż asystencki w Katedrze Historii Literatury Polskiej UJ; z krakowską polonistyką uniwersytecką związana jest do dzisiaj (jako asystent, starszy asystent, adiunkt, starszy wykładowca⁶, docent, profesor). W roku 1970 doktoryzowała się – promotorem pracy doktorskiej *Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego* był Henryk Markiewicz, recenzentami Stefania Skwarczyńska i Kazimierz Wyka⁷. W 1978 habilitowała się na podstawie monografii *Akropolis Wyspiańskiego*⁸. W 1992 została powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 1997 uzyskała tytuł profesora. Pracowała w Zakładzie Teorii Literatury i Poetyki Opisowej, Zakładzie Teatru (należy, obok Jerzego Gota, Jana Błońskiego i Jana Michalika do współtwórców krakowskiej teatrologii uniwersyteckiej), Katedrze Historii Literatury Polskiej Okresu Pozytywizmu i Młodej Polski.

Przez cały czas pracy na Uniwersytecie pełniła szereg obowiązków organizacyjnych i społecznych – była opiekunem studiów eksternistycznych na Wydziale Filologicznym (1965 – 1972), reprezentowała młodszych pracowników naukowych w Radzie Wydziału i Kolegium Dziekańskim (1972 – 1975), zasiadała jako delegat Wydziału Filologicznego w Komitecie Nauk o Literaturze PAN (1981 – 1983), była członkiem Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów (1980 – 1983); w latach 1984 – 1991 wchodziła w skład Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego i była członkiem Senackiej Komisji Wydawniczej i Senackiej Komisji Odznaczeń, w okresie 1982 – 1985 była zastępcą przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Filologii Polskiej UJ. W latach siedemdziesiątych uczestniczyła w budowaniu programu nauczania literatury i kultury polskiej w ramach studiów dla cudzoziemców w Szkole Letniej Kultury i Języka Polskiego UJ (ze szkołą tą współpracowała w latach 1974 – 1977, prowadząc wykłady w języku angielskim o teatrze polskim). Od końca lat osiemdziesiątych angażowała się w prace nad reformą programu uniwersyteckich studiów polonistycznych (przewodnicząc Komisji Programu Studiów w Instytucie Filologii Polskiej). Od roku 1972 współpracuje z Państwową Wyższą Szkołą Teatralną im. Ludwika Solskiego w Krakowie (jako adiunkt, docent, od października 1991 profesor kontraktowy), gdzie wykłada historię dramatu i teatru europejskiego, prowadzi konwersatoria i seminaria (najpierw na Wydziale Aktorskim, obecnie na Wydziale Reżyserii Dramatu).

Główne pola jej aktywności naukowej obejmują historię literatury, poetykę z teorią literatury, teatrologię oraz edytorstwo (rzecz jasna, w integralnym ich związku).

⁴ Zob. poz. 25 bibliografii.

⁵ Zob. poz. 40 bibliografii.

⁶ Jesienią 1978 r. Rada Wydziału Filologicznego UJ nadała Ewie Miodońskiej stopień doktora habilitowanego (zatwierdzony przez CKK w lutym 1979); ówczesny Rektor UJ, tuż przed habilitacją wypowiedział jej pracę (była to forma represji motywowanej politycznie), wszelako pod wpływem solidarnego nacisku środowiska przywrócił ją do pracy (przez niemal dwa lata) na stanowisku starszego wykładowcy.

⁷ Rozprawa ukazała się drukiem w r. 1972; zob. poz. 11 bibliografii.

⁸ Wawel-„Akropolis”. *Studium o dramacie Stanisława Wyspiańskiego*, Kraków 1980; zob. poz. 26 bibliografii.

Jest współautorką podręcznika akademickiego *Zarys poetyki* (cztery wydania: 1972; 1974; 1978; 1980)⁹ oraz antologii *Stylistyka polska. Wybór tekstów* (1973)¹⁰ i *Genologia polska. Wybór tekstów* (1983)¹¹. Nie do przecenienia są, zarówno opracowana przez Ewę Miodońską część *Zarysu poetyki* (*Rodzaje i gatunki literackie*), jak i obie antologie klasycznych i współczesnych tekstów dotyczących stylistyki i genologii, ukazujące szerokie spektrum tradycji polskiego literaturoznawstwa.

Jako historyk literatury polskiej zajmuje się nade wszystko epoką Młodej Polski. Należy do najwybitniejszych badaczy i znawców twórczości Stanisława Wyspiańskiego. Początkowo koncentrowała się na badaniach strukturalnych jego dramaturgii w kategoriach poetyki historycznej (*Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego*), z czasem instrumentarium badawcze poszerzała o kategorie historii idei, sztuki, światopoglądu, socjologii, myśli religijnej, historiozofii. Zaowocowało to arcydziełem interpretacyjnym: obszerną monografią *Akropolis*. Badając dzieło Wyspiańskiego (dramat, plastykę, eseistykę, myśl teatralną) lokowała je w szerokim kontekście polskiej i europejskiej kultury (tradycja polskiej szopki, twórczość Mrożka, odwołania do tragedii antycznej), by w ostatnim książkowym dziele poświęconym twórcy *Sędziów*¹² (dramat ten uważa za jedną z najważniejszych dwudziestowiecznych tragedii¹³) – skupić się na problematyce metafizycznej, egzystencjalnej, etycznej stanowiącej treść, wypełnienie wyznania Wyspiańskiego: „mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej”.

Nie można zapominać o edytorskim dorobku Ewy Miodońskiej-Brookes. Składają się nań fundamentalne edycje *Akropolis* w serii Biblioteka Narodowa¹⁴ i wierszy Konstantego Marii Górskiego w serii Biblioteka Poezji Młodej Polski¹⁵, opracowanie *Słówek* Tadeusza Żeleńskiego (współ z Tomaszem Weissem i Janem Michalikiem) w serii Biblioteka Narodowa¹⁶, objaśnienia do tegoż *Szópek krakowskich* (współ z Janem Michalikiem)¹⁷ oraz pomnikowe wydanie i interpretacja dzieła legendarnego: *Feliks Jasieński i jego „Manggha”* (współ z Marią Cieślą-Korytowską)¹⁸.

W sposób naturalny była autorytetem – nie tylko naukowym, co oczywiste, ale także moralnym; wynikało to tyleż z jej predyspozycji osobowościowych, formacji ukształtowanej w środowisku rodzinnym, jak i z głęboko przeżywanego kontaktu z tym wszystkim, co składało się na paradygmat tradycji Krakowa (chciałoby się, przypominając niedobre aspekty lat 1945-1989, przywołać poetę: „Naród nasz jak lawa”...). Sądzić wolno, że szczególnie cennym doświadczeniem było uczestniczenie w pracach Studium Myśli Współczesnej kierowanego przez nieodżałowanej pamięci księdza Józefa Tischnera¹⁹ pod łaskawym i mądrym patronatem Metropolity Krakowskiego kardynała Karola Wojtyły (twórczości Wojtyły – Jana Pawła II poświęciła zresztą sporo uwagi²⁰).

⁹ Zob. poz. 12, 17, 22, 27 bibliografii.

¹⁰ Zob. poz. 14 bibliografii.

¹¹ Zob. poz. 31 bibliografii.

¹² „Mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej”. *Szkice o twórczości Stanisława Wyspiańskiego*, Kraków 1997; zob. poz. 57 bibliografii.

¹³ „(...) dla mnie najbardziej frapujące są takie dramaty, jak *Sędziowie*. Zgadzam się z opinią Jana Błońskiego, z którym kiedyś o tym rozmawiałem, że jest to najlepsza dwudziestowieczna tragedia nie tylko w polskiej literaturze” (*Nieprzerwany dialog*, op. cit., s. 19).

¹⁴ Zob. poz. 32 bibliografii.

¹⁵ Zob. poz. 36 bibliografii.

¹⁶ Zob. poz. 38 bibliografii.

¹⁷ Zob. poz. 46 bibliografii.

¹⁸ Zob. poz. 47 bibliografii.

¹⁹ Zob. poz. 16 bibliografii.

²⁰ Zob. poz. 37, 43, 61, 69, 71 bibliografii.

Nierzadko przyszło jej ponosić przykre konsekwencje tej postawy, postawy sensownego nonkonformizmu.

W 1980 roku w sposób naturalny zaangażowała się w działalność NSZZ „Solidarność” – była członkiem założycielem związku na Uniwersytecie Jagielloński, członkiem Prezydium Komisji Uczelnianej, jej rzecznikiem prasowym (do 1985), w okresie stanu wojennego członkiem tajnego Prezydium Komisji; w tym czasie działała także w Krakowskim Komitecie Kultury Niezależnej (którego była członkiem założycielem), uczestniczyła w szeregu niezależnych inicjatyw edukacyjnych i kształceniowych adresowanych do najróżniejszych środowisk społecznych (przede wszystkim w ramach Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego)²¹. Podkreślić trzeba z całą mocą – niezależnie od niewątpliwych zasług i ponoszonych kosztów „życia w prawdzie” w latach przed 1989 rokiem, Ewa Miodońska-Brookes jest przeciwniczką ducha kombatanctwa (w niektórych wersjach) z jego groźnymi konsekwencjami: małodusznością, radykalną ideologiczną zjadłością²².

Była wzorem spinegliwego nauczyciela.

Nauczała nie tylko w sali wykładowej, seminaryjnej, ćwiczeniowej Uniwersytetu, ale także w swym domu (gdzie zajmowano się tekstami objętymi zakazem cenzury); bardzo często występowała z wykładami w ramach Studium Myśli Chrześcijańskiej przy duszpasterstwie akademickim (w kościołach OO. Dominikanów, św. Anny, św. Szczepana, św. Józefa w Podgórzu, OO. Karmelitów), wygłaszała odczyty w Klubie Inteligencji Katolickiej (w Krakowie, Olkuszu, Bielsku-Białej), w Młodzieżowym Domu Kultury (dawna YMCA) w Krakowie. Współpracowała z radiem Domu Studentek „Nawojka” (1961 – 1965), z „Alma Radio” (lata osiemdziesiąte), z radiem publicznym (krakowskim i II programem ogólnopolskim), telewizją prezentując zawsze problemy kultury i literatury najważniejsze i najpoważniejsze. Konsultowała scenariusze i programy Muzeum Młodej Polski, Muzeum Wyspiańskiego, filmów, przedstawień i cykli teatralnych.

Dzieliła się sobą, swoją wiedzą i wrażliwością, doświadczeniem i wątpliwościami – uczyła stawiać istotne pytania.

Ewa Miodońska-Brookes, uhonorowana wieloma nagrodami za dokonania twórcze (nagrody rektorów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej, nagrody indywidualne i zbiorowe ministra nauki, Nagroda Miasta Krakowa 1982), a także Złotym Krzyżem Zasługi (1981), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1989) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1995) – ze szczególną dumą traktuje chyba nagrodę JM Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego „Pro Arte Docendi”. To najlepsze wyróżnienie dla kogoś, kto jest człowiekiem uniwersytetu, kto jest uczonym i nauczycielem.

Na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego wypromowała stu kilkudziesięciu magistrów (i kilkunastu licencjatów), sprawowała merytoryczną opiekę nad kilkunastoma stażystami z Polski i zagranicy, sporządziła dwie recenzje profesorskie, sześć habilitacyjnych, dwanaście doktorskich, wreszcie – wypromowała dziesięciu doktorów nauk humanistycznych, których nazwiska przytoczę w porządku alfabetycznym: Mateusz Antoniuk, Jarosław Fazan, Katarzyna Fazan, Kazimiera Jakacka, Dorota Jarząbek, Ewa Partyga, Monika Rasiewicz, Włodzimierz Szturc,

²¹ Ewa Miodońska była inwigilowana przez Służbę Bezpieczeństwa; paradoksalnie, zachowana dokumentacja tajnych służb pozwala zrekonstruować jej swoistą „kronikę nielegalnego życia i twórczości”; zob. w związku z tym *Opozycja małopolska w dokumentach 1976 – 1980*. Wybór i opracowanie Adam Roliński. Współpraca Krystyna Bielawska, Marcin Orski. Przedmowa Tomasz Gąsowski. Biblioteka Centrum Dokumentacji Czynu Niepodległościowego tom 18, Kraków 2003, s. 610, 741, 834, 900; *Kryptonim „Wasale”*. Służba Bezpieczeństwa wobec Studenckich Komitetów Solidarności 1977 – 1980. Wybór, wstęp i opracowanie Łukasz Kamiński i Grzegorz Waligóra, Warszawa 2007, s. 120, 123.

²² Zob. w związku z tym poz. 76, 77 bibliografii.

Joanna Zach, Agnieszka Ziółowicz. Uczniowie ci są znanymi już, często ze stopniem profesorskim, badaczami literatury i teatru, ze sporym dorobkiem naukowym (co Panią Profesor bardzo cieszy); wszyscy oni, kontynuują dzieło swej Mistrzyni – zabudowują przestrzeń krakowskiej szkoły młodopolskiej historiografii literackiej i krakowskiej szkoły teatrologicznej.

Bibliografia podmiotowo-przedmiotowa

Bibliografia sporządzona została w porządku chronologicznym, bez wyodrębniania poszczególnych gatunków piśmienniczych; w porządku czasu prezentuje dorobek badawczy uczoney i jego recepcję.

1963

1) *Anatomia wiersza*, „Ruch Literacki”. Dwumiesięcznik R. IV (1963), Z. 1 (16), s. 40-41.
(rec.) Maria Dłuska, *Próba teorii wiersza polskiego*. Polska Akademia Nauk – Instytut Badań Literackich. Historia i teorii literatury. Studia. Teoria literatury 1. Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1962, s. 309, nlb. 1.

1964

2) (rec.) Maria R. Mayenowa, *O sztuce czytania wierszy*. Szkice. Wiedza Powszechna. Warszawa 1963, s. 177, 3 nlb., „Ruch Literacki” R. V (1964), Z. 2 (23), s. 87-88.
Jako: E.M.

1965

3) *Zagadnienia struktury dramatycznej „Wesela”* [Konstrukcyjna rola Chochola i Racheli; *Struktura i następstwa scen pierwszego aktu; Struktura i następstwo scen drugiego aktu; Akt trzeci; Związek konstrukcji czasu z linią nastrojową; Stosunek wartości*

emocjonalnych i treściowych w dialogach; Komentarze wewnętrzne dramatu], „Ruch Literacki” R. VI (1965), Z. 2 (29), s. 59-70.

Nadb.

1967

4) *Uwagi o kompozycji „Wyzwolenia”*, „Ruch Literacki” R. VIII (1967), Z. 6 (45), s. 333-342.

Nadb.

Por. poz. 11.

1968

5) *O kompozycji „Dafnidy” Samuela Twardowskiego* [Résumé. Sur la composition de „Daphnis” de Samuel Twardowski], Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego CLXVIII Prace Historycznoliterackie Zeszyt 14. Redaktor Naczelny Zeszytów Naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego Witold Taszycki. Redaktor Serii Historycznoliterackiej Tadeusz Ulewicz, Nakładem Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 1968, s. 67-96.

Pod tekstem: Kraków, grudzień 1966 r.

Nadb.

Recenzje:

J. Krzyżanowski, *Literatura staropolska*, Rocznik Literacki 1968, s. 216.

1969

6) *O kompozycji przestrzeni dramatycznej w „Legionie” Wyspiańskiego*, „Pamiętnik Literacki”. Czasopismo Kwartalne Poświęcone Historii i Krytyce Literatury Polskiej R. LX (1969), Z. 1, s. 23-38.

Nadb.

Przedr. poz. 11.

7) *Uwagi o związkach twórczości St. Wyspiańskiego z krakowską tradycją historyczną, etnograficzną i literacką* [I. „Hamlet” i tragedia moskiewska; II. Czarny Rycerz na weselu; III. Wanda utonęła na promie], „Ruch Literacki” R. X (1969), Z. 4 (55), s. 189-200.

Nadb.

1970

8) *La composition du temps dramatique dans l'oeuvre de Stanislas Wyspiański étudiée d'après „Achilleis”*. [O kompozycji czasu dramatycznego w utworach Stanisława Wyspiańskiego – na przykładzie „Achilleis”. Streszczenie], Zagadnienia Rodzajów Literackich. Woprosy Literaturnych Żanrow. Les Problèmes des Genres Littéraires Tom XIII (1970), Z. 1 (24), s. 29-48.
Por. poz. 10.

9) (rec.) Wojciech Natanson, *Stanisław Wyspiański. Próba nowego spojrzenia*. (Wyd. 2. Poznań 1969). Wydawnictwo Poznańskie, ss. 260, 4 nlb. + 15 wklejek ilustr., „Pamiętnik Literacki” R. LXI (1970), Z. 4, s. 297-306.

1971

10) *O kompozycji czasu dramatycznego w utworach S. Wyspiańskiego na przykładzie „Achilleis”*, „Ruch Literacki” R. XII (1971), Z. 3 (66), s. 141-158.
Nadb.
Por. poz. 8.
Przedruk poz. 11.

1972

11) *Studia o kompozycji dramatów Stanisława Wyspiańskiego*. Polska Akademia Nauk – Oddział w Krakowie. Prace Komisji Historycznoliterackiej Nr 28. Komitet Redakcyjny członkowie Zygmunt Czerny, Wincenty Danek, Jerzy Jarowiecki, Ryszard Łużny, Henryk Markiewicz, Jan Nowakowski, Tadeusz Ulewicz, Kazimierz Wyka. Sekretarz Józef Białek, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1972, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, s. 136, 3 nl.

Zawartość:

Uwagi wstępne; I. Wyspiański o istocie dramatu; II. O kompozycji przestrzeni dramatycznej na przykładzie „Legionu”; III. O kompozycji czasu dramatycznego na przykładzie „Achilleis”; IV. Kompozycja postaci i sytuacji scenicznych w „Wyzwoleniu”. Wokół komedii dell'arte i szopki; V. O formach podawczych w dramatach Wyspiańskiego. Konstrukcja wypowiedzi scenicznych w „Akropolis”; Etudes sur la composition des drames de Stanislas Wyspiański. Résumé.

Recenzje:

J. Timoszewicz, *Dramat. Teatralia*, Rocznik Literacki 1972, s. 119.

J. Kulczycka-Saloni, *Literatura polska 1864 – 1918*, *ibidem*, s. 274.

12) Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatar, *Zarys poetyki*. Wydanie pierwsze, Warszawa 1972, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 407, 1 nl.

Zawartość:

Od autorów.

Część pierwsza. Rodzaje i gatunki literackie.

Uwagi wstępne; 1. Podstawowe kategorie kompozycji utworu literackiego; 2. Kryteria podziału rodzajowego o gatunkowego literatury; I. Dramat; 1. podstawowe cechy rodzajowej struktury dramatu; 2. Formy podawcze dramatu; A. Dialog; B. Monolog; 3. Podstawowe elementy świata przedstawionego w dramacie; A. Fabuła dramatyczna; B. Postacie dramatyczne – bohaterowie dramatu; 4. Ważniejsze gatunki dramatyczne; A. Tragedia; B. Komedia; C. Dramat jako gatunek literacki; II. Epika; 1. Podstawowe cechy rodzajowej struktury epiki; 2. Epickie formy wypowiedzi; A. Warstwa narracji; B. Przytoczenia wypowiedzi bohaterów; 3. Ważniejsze gatunki epickie; A. Gatunki poetyckie; B. Gatunki prozaiczne; III. Liryka; 1. Autor i podmiot liryczny; 2. Liryka bezpośrednia i pośrednia; 3. Motywacja liryczna; 4. Cechy kompozycyjne i stylistyczne liryki; 5. Gatunki liryczne w polskiej tradycji literackiej.

Część druga. Stylistyka.

Uwagi wstępne; 1. Co to jest stylistyka?; 2. Co to jest styl językowy?; 3. Styl językowy jako organizacja naddana; 4. Formy kontaktu językowego i językowe funkcje; 5. Istota i cel badań stylistycznych; I. Organizacja warstwy brzmieniowej; 1. Intonacja; 2. Akcent; 3. Onomatopeja; 4. Aliteracja; II. Organizacja warstwy znaczeniowej; 1. Leksykalne środki stylistyczne; 2. Charakterystyka ilościowa słownika; 3. Słownik a słownik użytkownika języka; 4. Charakterystyka jakościowa języka; A. Neologizmy; B. Makaronizmy; C. Archaizmy; D. Dialektyzmy; E. Regionalizmy; F. Żargon; G. Wulgaryzmy; H. Prozaizmy; I. Związki frazeologiczne; J. Synonimy; K. Homonimy; 5. Słowotwórcze środki stylistyczne; 6. Fleksyjne środki stylistyczne; A. Operowanie czasem; B. Operowanie trybem; C. Operowanie stroną; 7. Trop stylistyczne; A. Epitet; B. Porównanie; C. Metafora; 8. Składniowe środki stylistyczne; A. Odmiana stosunków ilościowych; B. Odmiany w zakresie kompozycji wypowiedzenia; C. Odmiany w sposobie łączenia zdań; D. Operowanie długością zdania; E. Kompozycja wypowiedzenia; F. Stylistyczne konsekwencje sposobu łączenia zdań; III. Stylizacja; 1. Aluzja literacka; 2. Parafraza; 3. Cytat; 4. Streszczenie; 5. Pastisz; 6. Parodia; 7. Stylizacja na gatunek literacki; 8. Stylizacja na utwór muzyczny; 9. Stylizacja na język obcy; 10. Archaizacja; 11. Stylizacja na gwara.

Część trzecia. Wersyfikacja.

Uwagi wstępne; I. Prozodia polska; II. Rytmika; III. Rym; IV. Wiersz ludowy; V. Metryka porównawcza; 1. Metryka antyczna; 2. Średniowieczny wiersz łaciński; 3. Systemy wersyfikacyjne narodów nowożytnych; 4. Systemy wiersza polskiego; A. Wiersz intonacyjno-zdaniowy; B. Sylabizm; C. Sylabotonizm; D. Tonizm; E. Wiersze nieregularne; 5. Strofika.

Bibliografia; Indeks terminów.

Ewa Miodońska-Brookes jest autorką Części pierwszej Zarysu.

Recenzje:

J. Trzynadłowski, *Teoria literatury*, Rocznik Literacki 1972, s. 208.

A. Martuszevska, *Nowy podręcznik poetyki*, „Polonistyka” 1973, nr 2.

St. S. [S. Stabryła], *Nowy podręcznik poetyki* (!), „Twórczość” 1973, nr 4 (zob. w związku z tym sprostowanie:

J. Ł., *Nowy podręcznik „poetyki”*, ibidem 1973, nr 8).

B. Chrzastowska, S. Wysłouch, „Pamiętnik Literacki” 1973, Z. 2, s. 353-368.

S. Barańczak, *Właściwie po co?*, „Teksty” 1973, nr 3.

E. Kański, Zagadnienia Rodzajów literackich T. XVII (1974), Z. 2 (traduit par M. Michalak).

„Życie Szkoły Wyższej” 1974, nr 3-4, s. 131 (nagroda zespołowa Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przyznana w 1973 r. Ewie Miodońskiej-Brookes, Adamowi Kulawikowi i Marianowi Tatarze za szczególnie ważne i twórcze osiągnięcia).

Zob. w związku z tym poz. 15.

13) Leon Płoszewski – edytor „*Dzieł zebranych*” Wyspiańskiego, Rocznik Komisji Historycznoliterackiej X (1972). Polska Akademia Nauk – Oddział w Krakowie. Komisja Historycznoliteracka. Komitet Redakcyjny Przewodniczący Kazimierz Wyka. Członkowie: Zygmunt Czerny, Wincenty Danek, Jerzy Jarowiecki, Ryszard Łużny, Henryk Markiewicz, Jan Nowakowski, Tadeusz Ulewicz. Sekretarz Józef Białek. Redaktor naukowy Rocznika X Marian Stepień, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk 1972, s. 13-16.

1973

14) *Stylistyka polska. Wybór tekstów*. Wybór, opracowanie i wstęp Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatar, Warszawa 1973, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 356.

Zawartość:

Wstęp.

I. Zagadnienia ogólnoteoretyczne.

Tadeusz Milewski, *O zakresie i przedmiocie badań stylistycznych* (1939); Stanisław Szober, *Zjawiska stylu w stosunku do innych zjawisk językowych i stanowisko stylistyki wobec językoznawstwa* (1921); Henryk Gaertner, *Stylistyka jako metoda indywidualizująca w badaniach językowych* [I. Zagadnienie stylistyki jako wynik zainteresowań metodologicznych w zakresie filologii polskiej. Poglądy Wędkiewicza na zadanie stylistyki jednostkowej; II. Poglądy Łosia, Nitscha, Kowalskiego i Rozwadowskiego na zadania stylistyki językowej – stylistyka Szobera (1926); Juliusz Kleiner, *Pojęcie stylu* (1946); Zygmunt Łempicki, *Zagadnienie stylu* (1937); Stefania Skwarczyńska, *Językowa teoria asocjacji w zastosowaniu do badań literackich* (1953).

II. Organizacja warstwy brzmieniowej tekstu.

Stefania Knisplówna, *Instrumentacja głoskowa w „Pomniku” Tuwima* (1937).

III. Organizacja warstwy znaczeniowej tekstu.

A. *Leksyka*. Kazimierz Wyka, *Słowa-kлючe* (1962); Kazimierz Budzyk, *Sprawa neologizmów w literaturze* (1946); B. *Semantyka poetycka (Metafora)*. Ignacy Fik, *O metaforze* (1938); Julian Przyboś, *O metaforze* (1959); Jan Rozwadowski, *O poezji w języku* (1913); C. *Składnia*. Zenon Klemensiewicz, *Problematyka składniowej interpretacji stylu* (1951); Wojciech Górny, *O stylistycznej interpretacji składni* (1960).

IV. Stylizacja.

Stefania Skwarczyńska, *Stylizacja i jej miejsce w nauce o literaturze* (1970); Michał Głowiński, *O stylizacji* (1971); Kazimierz Budzyk, *Gwara a utwór literacki* (1936); Konrad Górski, *Aluzja literacka (Istota zjawiska i jego typologia)* [1. Rozważania ogólne; 2. Aluzja bezpośrednia; 3. Aluzja pośrednia] (1961).

V. *Ujęcia kompleksowe*.

Tadeusz Milewski, *Zasady analizy stylistycznej tekstu* [I. *Przedmiot i zakres badań stylistycznych*; II. *Doświadczenia stylistyki*; III. *Fonologia stylistyczna*; IV. *Użycie stylistyczne słownictwa*; V. *Morfologia stylistyczna*; VI. *Składnia stylistyczna*; VII. *Synteza stylistyczna*] (1956); Czesław Zgorzelski, *Juliusz Słowacki, „Na sprowadzenie prochów Napoleona”* (1966).

Bibliografia.

1974

15) Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatar, *Do Redakcji „Pamiętnika Literackiego”*, „Pamiętnik Literacki” R. LXV (1974), Z. 2, s. 401-409.

W dziale VI. *Dyskusje – Korespondencja*.

Polemika z Bożeną Chrzastowską i Seweryną Wysłouch, autorkami recenzji *Zarysu poetyki* („Pamiętnik Literacki” 1973, Z. 2).

Zob. w związku z tym:

B. Chrzastowska, S. Wysłouch, *W odpowiedzi autorom „Zarysu poetyki”*, *ibidem*, s. 409-411.

16) *Romantyzm – Katolicyzm – Zygmunt Krasiński. Sympozjum w Studium Myśli Współczesnej. Kraków, 14 – 15 czerwca 1974 [Dyskusja]*, „Znak” R. XXVI (1974), nr 244 (10), s. 1263-1268.

Pracami Studium Myśli Współczesnej kierował ks. Józef Tischner. Sympozjum, z udziałem kardynała Karola Wojtyły, odbyło się w Pałacu Biskupów krakowskich.

Odnotowane wystąpienia Ewy Miodońskiej w dyskusji nad referatami Pawła Hertza *Kilka uwag o poezji Zygmunta Krasińskiego*, Stanisława Cichowicza *Dogmatyczne czuwanie (W związku z Zygmuntem Krasińskim)* i Ewy Bieńkowskiej *Rzym 1848*. Dyskusję (w której udział wzięli także: Andrzej Walicki, Maria Dłuska, Władysław Stróżewski, Bogdan Cywiński, Marcin Król, Maria Władyczanka, Zdzisław Najder, ks. Franciszek Prochot) opracował Andrzej Sulikowski.

17) Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatara, *Zarys poetyki* [Wydanie drugie], Warszawa 1974, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 407, 1 nl., errata.

Zawartość jak w wydaniu pierwszym (1972) – zob. poz. 12.

1975

18) (rec.) Teresa Michałowska, *Staropolska teoria genologiczna*. *Studia Staropolskie*, t. XLI. Ossolineum, Wrocław 1974, s. 198, „Ruch Literacki” R. XVI (1975), Z. 2 (89), s. 119-122.

1976

19) „*Sami swoi, polska szopka...*” *Z zagadnień tradycji polskiej szopki przełomu XIX i XX wieku*, „Ruch Literacki” R. XVII (1976), Z. 6 (45), s. 357-367.

Tytuł opatrzony przypisem: Niniejszy szkic jest fragmentem większej całości.

Nadb.

Por. poz. 23.

1978

20) *Wyspiański i Teatr Miejski w Krakowie. Nieco o Wawelu w polskiej świadomości. Kim są bohaterowie dramatu? „... Mówić prawdy wiecznej przykazanie...”*, [Program Teatralny] Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Stanisław Wyspiański, *Akropolis* (dramat w czterech aktach). Scenografia: Ewa Tęcza. Muzyka: Adam Walaciński. Opracowanie tekstu i reżyseria: Krystyna Skuszanka. Konsultacja naukowa: dr Ewa Miodońska-Brookes. Premiera 4 lutego 1978, [Kraków 1978] s. 6-27.

21) (rec.) Jolanta Brach-Czaina, *Na drogach dwudziestowiecznej myśli teatralnej*. Ossolineum, Wrocław 1975, s. 143, „Ruch Literacki” R. XIX (1978), Z. 2 (107), s. 152-155.

22) Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatara, *Zarys poetyki*. Wydanie trzecie poszerzone, Warszawa 1978, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 566, 1 nl.

Zawartość:

Od autorów.

Część pierwsza. Rodzaje i gatunki literackie.

Uwagi wstępne. 1. Strukturalność wypowiedzi literackiej; 2. Pojęcie kompozycji; 3. Podstawowe kategorie kompozycji; 4. Kryteria podziału rodzajowego i gatunkowego literatury.

I. Dramat. 1. Podstawowe cechy rodzajowej struktury dramatu; 2. Formy podawcze dramatu. A. Dialog; B. Monolog; 3. Podstawowe elementy świata przedstawionego w dramacie; A. Fabuła dramatyczna; B. Postacie dramatyczne – bohaterowie dramatu; 4. Ważniejsze gatunki dramatyczne; A. Tragedia; B. Komedia; C. Średniowieczna tradycja form dramatycznych; D. Dramat jako gatunek literacki.

II. Epika. 1. Podstawowe cechy rodzajowej struktury epiki; 2. Epickie formy wypowiedzi; A. Warstwa narracji; B. Przytoczenia wypowiedzi bohaterów; 3. Ważniejsze gatunki epickie; A. Gatunki poetyckie; B. Gatunki prozaiczne.

III. Liryka. 1. Autor i podmiot liryczny; 2. Liryka bezpośrednia i pośrednia; 3. Motywacja liryczna; 4. Cechy kompozycyjne i stylistyczne liryki; 5. Gatunki liryczne w polskiej tradycji literackiej.

Część druga. Stylistyka.

Uwagi wstępne; 1. Co to jest stylistyka?; 2. Co to jest styl językowy?; 3. Problem klasyfikacji stylów językowych. 4. Stylistyczna interpretacja tekstu; I. Stylistyczna organizacja warstwy brzmieniowej tekstu; 1. Onomatopeja; 2. Aliteracja; 3. Harmonia głoskowa; 4. Segmentacja tekstu; A. Akcent; B. Intonacja; C. Pauza i pauza syntaktyczna. II. Stylistyczna organizacja warstwy znaczeniowej tekstu; 1. Leksykalne środki stylistyczne; 2. Charakterystyka ilościowa słownika; 3. Słownik a słownik użytkownika języka; 4. Charakterystyka jakościowa słownika; A. Neologizmy; B. Makaronizmy; C. Archaizmy; D. Dialektyzmy; E. Regionalizmy; F. Żargon; G. Wulgaryzmy; H. Prozaizmy; I. Związki frazeologiczne; J. Synonimy; K. Homonimy; 5. Słowotwórcze środki stylistyczne; 6. Fleksyjne środki stylistyczne; A. Operowanie czasem gramatycznym; B. Operowanie trybem czasownika; C. Operowanie stroną czasownika; 7. Tropy stylistyczne; A. Epitet; B. Porównanie; C. Metafora; 8. Stylistyczna organizacja składni; A. Odmiana stosunków ilościowych; B. Odmiany w zakresie kompozycji wypowiedzenia; C. Odmiany w sposobie łączenia zdań; D. Operowanie długością zdania; E. Kompozycja wypowiedzenia; F. Stylistyczne konsekwencje sposobu łączenia zdań; III. Stylizacja; 1. Aluzja literacka; 2. Parafraza; 3. Cytat; 4. Streszczenie; 5. Pastiche; 6. Parodia; 7. Stylizacja na gatunek literacki; 8. Stylizacja metryczna; 9. Stylizacja na utwór muzyczny; 10. Stylizacja na język obcy; 11. Stylizacja archaiczna; 12. Stylizacja na gwarę.

Część trzecia. Wersyfikacja; *Uwagi wstępne;* I. Prozodia polska; II. Rytmika; III. Rym; IV. Wiersz ludowy; V. Metryka porównawcza; 1. Metryka antyczna; 2. Średniowieczny wiersz łaciński; 3. Systemy wersyfikacyjne narodów nowożytnych; VI. Polskie systemy wersyfikacyjne; 1. Wiersz intonacyjno-zdaniowy; 2. Sylabizm; A. Sylabizm względny; B. Sylabizm ścisły; C. Nieregularny wiersz sylabiczny; 3. Sylabotonizm; A. Sylabotonizm; B. Heksamet i pentamet polski; C. Nieregularny wiersz sylabotoniczny; 4. Tonizm; 5. Wiersz wolny; VII. Strofika. Bibliografia; Indeks terminów.

Wydanie pierwsze (1972) zob. poz. 12; wydanie II (1974) zob. poz. 17; Wydanie IV (1980) zob. poz. 27.

Recenzje:

J. Trzynałowski, *Teoria literatury*, Rocznik Literacki 1978, s. 198.

S.G. [Sz, Gąssowski], *Przegląd nowości PWN w r. 1978*, „Polonistyka” 1979, nr 1.

23) „*Sami swoi, polska szopa...*” W kręgu kontekstów kulturowych „*Wesela*” Wyspiańskiego, [W:] *Dramat i teatr narodów słowiańskich*. Prace ośrodka krakowskiego poświęcone VIII Międzynarodowemu Kongresowi Słowistów w Zagrzebiu pod redakcją Marii Bobrownickiej. Polska Akademia Nauk Komitet Słowianoznawstwa, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1979, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, s. 23-55.

Nadb.

Por. poz. 19.

Recenzje:

Z. Giżejewski, *Najnowsze teatralia słowiańskie*, „Nadodrze” 1979, nr 24 [w dziale *Książki. Noty. Omówienia. Recenzje*].

1980

24) *Nieporozumienia wokół „Akropolis” S. Wyspiańskiego*, [W:] *Jan August Kisielewski i problemy dramatu młodopolskiego* pod redakcją Eugenii Łoch, Towarzystwo Naukowe w Rzeszowie, Rzeszów 1980, s. 69-82.

Przedruk zob. poz. 26.

25) *Profesor Marysienka*, „Tygodnik Powszechny”. Katolickie Pismo Społeczno-Kulturalne R. XXXIV (1980), nr 18 (1632).

Opatrzono przypisem: Przemówienie wygłoszone w dniu 24. III. 1980 r. na uroczystości Jubileuszu 80-lecia urodzin prof. dr Marii Dłuskiej. Uroczystość odbyła się w siedzibie Związku Literatów przy ulicy Kanoniczej, a była zorganizowana przez Instytut Filologii Polskiej UJ oraz Krakowski Oddział Związku Literatów.

26) *Wawel-„Akropolis”. Studium o dramacie Stanisława Wyspiańskiego*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1980, s. 298, 1 nl., k. 26.

Na s. 5 dedykacja: Moim najbliższym

Zawartość:

Część I. *Rozważania genetyczne*; 1. *Nieporozumienia wokół „Akropolis”*; 2. *Tradycja symboliki Wawelu w polskim piśmiennictwie*; 3. *Wybór i formowanie wawelskich postaci w „Akropolis”*; 4. *Katedra-dzieło sztuki jako figura idei zmartwychwstania i autokreacji*; Przypisy; Część II. *Próba odczytania tekstu*; 1. *Próba odczytania formuły tytułowej dramatu*; 2. „Akropolis” – „układ rozkwitania”. *Artykulacje, związki i funkcje tematów częściowych w tekście dramatycznym*; 3. „Uzcilem go chorałem”; Przypisy; Część III. *Sceniczne realizacje „Akropolis”*; 1. *Inscenizacje „Akropolis” przed rokiem 1939* [A. Adama Grzymały-Siedleckiego; B. Józefa Sosnowskiego; C. Teofila Trzcińskiego]; 2. „Akropolis” w latach drugiej wojny światowej i w inscenizacjach powojennych [A. Kazimierza Dejmka; B. Mieczysława Kotlarczyka]; 3. *Podsumowanie*; Przypisy; *Indeks osób*; *Spis ilustracji*; *Wawel-„Akropolis”. Study on Stanislas Wyspiański's play. Contens.*

Recenzje:

J. Kulczycka-Saloni, *Literatura polska 1864 – 1918*, Rocznik Literacki 1980, s. 324-325.

(e) [E. Grzegorzcyk], *Na półce cracovianów. Wokół Wyspiańskiego*, „Echo Krakowa” 1981, nr 7.

A. Wanat, *Studium „Wawel – Akropolis”*, „Życie Literackie” 1981, nr 11.

K. Żukowska, *Interpretacje Ewy Miodońskiej-Brookes*, „Nowe Książki” 1981, nr 8.

Przyznano doroczne nagrody Krakowa za osiągnięcia naukowe i techniczne, „Echo Krakowa” 1982, nr 32.

(j.r.) [J. Rubiś], *Wręczono nagrody*, *Tamże* 1982, nr 35.

(wj), *Nagrody miasta Krakowa za 1981 r.*, „Dziennik Polski” 1982, nr 57.

(EC) [E. Cegła], *Prezydent Krakowa wręczył doroczne nagrody*, *Tamże* 1982, nr 60.
(ms), *Tydzień w kulturze*, „Przekrój” 1982, nr 1926 (o nagrodzie miasta Krakowa za Wawel-„Akropolis”).
Diariusz życia literackiego. Kwiecień, *Rocznik Literacki* 1982, s. 702 (o nagrodzie prezydenta Krakowa).

27) Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatara, *Zarys poetyki*. Wydanie IV, Warszawa 1980, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 566, 1 nl.
Zawartość jak w wydaniu trzecim poszerzonym (1978).

Wydanie pierwsze (1872) zob. poz. 12; wydanie II (1974) zob. poz.17 ; Wydanie trzecie poszerzone (1978) zob. poz.22.

1981

28) (rec.) Stanisław Wyspiański, *Listy zebrane*. Tom 2: *Listy Stanisława Wyspiańskiego do Lucjana Rydla*. Część 1: *Listy i Notatnik z podróży*. Teksty listów opracowali: Leon Płoszewski i Maria Rydlowa; Część 2: *Dodatek krytyczny*. Napisali: Leon Płoszewski i Maria Rydlowa. Wydawnictwo Literackie, Kraków 1979, s. 552 + 384, ilustr., „Ruch Literacki” R. XXII (1981), Z. 3 (126), s. 231-235.

29) *Jenialkiewicz i inni*, [Program Teatralny] Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie. Aleksander Fredro, *Wielki człowiek do małych interesów* komedia w pięciu aktach. Reżyseria: Mieczysław Górkiewicz. Scenografia: Anna Sekuła. Premiera 6 grudnia 1981 r., [Kraków 1981] s. 8 nl.-15 nl.

1982

30) *Zabawy „Zabawą” Sławomira Mrożka*, „Ruch Literacki” R. XXIII (1982), Z. 3-4 (132-133), s. 89-101.

Nadb.

Toż zob. poz. 35.

1983

31) *Genologia polska. Wybór tekstów*. Wybór, opracowanie i wstęp Ewa Miodońska-Brookes, Adam Kulawik, Marian Tatara, Warszawa 1983, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, s. 546, 1 nl.

Zawartość:

Wstęp.

I. Zagadnienia ogólnoteoretyczne.

Stefania Skwarczyńska, *Genologia literacka w świetle zadań nauki o literaturze* (1952); Roman Ingarden, *Inne sposoby przedstawiania przez stany rzeczy* (1931); *Sztuka teatralna* (1931).

II. Rodzaje i gatunki w aspekcie historycznym.

Jan Trzynaśkowski, *Zmienność i stałość gatunku literackiego* (1962); Stefania Skwarczyńska, *Geneza i rozwój rodzajów literackich* (1947); Michał Głowiński, *Gatunek literacki i problemy poetyki historycznej* (1965); Ireneusz Opacki, *Genologia a historycznoliterackie konkrety* (1959); Czesław Zgorzelski, *Historycznoliterackie perspektywy genologii w badaniach nad liryką* (1965).

III. Podmiot mówiący.

Juliusz Kleiner, *Rola podmiotu mówiącego w epice, w liryce, i w poezji romantycznej* (1947); Janusz Sławiński, *O kategorii podmiotu lirycznego* (1966); Teresa Kostkiewiczowa, *Kategoria autora w badaniu poetyki utworów lirycznych* (1971); Maria Jasińska, *Narrator w powieści (Zarys problematyki badań)* (1962); Stanisław Eile, *Perspektywa narracyjna a zagadnienie autorstwa [I. Różne rozumienie podmiotu utworu epickiego; II. Pojęcie autora]* (1973); Stanisław Eile, *Teorie perspektyw narratora. Analiza stanowisk badawczych* (1971).

IV. Liryka.

Ostap Ortwin, *O liryce i wartościach lirycznych* (1924); Jan Błoński, *Mikołaj Sep-Szarzyński a początki polskiego baroku [Punkt wyjścia: tradycja renesansowa; Punkt dojścia: sonet dramatem; Rozmaitość... ale także jedność; Sztuka przekonywania: fabuły logiczne]* (1967).

V. Epika.

Kazimierz Wyka, *Teoria czasu powieściowego. Wygląd problemu* (1944); Michał Głowiński, *Dialog w powieści* (1973).

VI. Dramat.

Irena Sławińska, *Odczytanie dramatu* (1976); Jolanta Brach, *O znakach literackich i znakach teatralnych* (1965); Edward Csátó, *Funkcje mowy scenicznej* (1962); Wacław Kubacki, *Dramat romantyczny* (1951); Irena Sławińska, *Problem tragedii w końcu XIX wieku* (1948).

VII. Gatunki z pogranicza literatury.

Wojciech Głowala, *Próba teorii eseju literackiego* (1965); Krzysztof Kąkolewski, *Wokół estetyki faktu* (1965).

VIII. Analizy genologiczne.

Janusz Sławiński, *Zbigniew Herbert, „Tren Fortynbrasa”* (1967); Janusz Sławiński, *Miron Białoszewski, „Leżenia”* (1967).

Bibliografia [I. Słowniki, podręczniki, opracowania zagadnień ogólnych; Czasopisma; II. Dramat; III. Epika; IV. Liryka]; *Spis treści*.

Recenzje:

J. Trzynaśkowski, *Teoria literatury*, *Rocznik Literacki* 1983, s. 255.

L.B. [L. Bugajski], „Życie Literackie” 1983, nr 9 [w dziale *Miedzy książkami*].

A. Siomkajło, *Antologia genologii*, „Nowe Książki” 1984, nr 3.

B. Pietrasiewicz, „Pamiętnik Literacki” 1984, Z. 3.

1985

32) Stanisław Wyspiański, *Akropolis*. Opracowała... Biblioteka Narodowa Seria I Nr 250. Redakcja Biblioteki Narodowej Jan Błoński i Mieczysław Klimowicz, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1985, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich – Wydawnictwo, s. CVI, 220, 1 nl., k. 16.

Na stronach o paginacji łacińskiej: *Wstęp*. [I. *Nieco o Wawelu w polskiej świadomości*; II. *Myśli i prace wokół odnowy katedry wawelskiej*; III. *Kim są bohaterowie dramatu*; IV. *Katedra – symbol zmartwychwstania i autokreacji*; V. *Komentatorska funkcja tytułu*; VI. „*Akropolis*” – układ rozkwitania podstawowego tematu; VII. *Chorał życia i triumfu*; VIII. „*O mowo polska, ty ziele rodzime...*”]; *Nota wydawcy*; *Bibliografia* [Wydania; *Studia i prace o „Akropolis”*; *Prace poświęcone twórczości Wyspiańskiego lub jej wybranym problemom, omawiające „Akropolis”*; *Inne*; *Z dziejów „Akropolis” na scenie*].

Recenzje:

Barbara Sikorowska, „*Ruch Literacki*” 1986, Z. 6, s. 507-508.

1986

33) *Wizyjny świat teatru Wyspiańskiego*, „Ruch Literacki” R. XXVII (1986), Z. 6 (159), s. 447-458.

Tytuł opatrzony przypisem: Jest to polska wersja referatu wygłoszonego we wrześniu 1985 w Londynie na konferencji *The Habsburg Monarchy in Transition, 1890 – 1914. (Decay and Innovation)*.
Nadb.

1987

34) „*Powrót Odysa*” i „*Zygmunt August*” Stanisława Wyspiańskiego – kontrastowe koncepcje ludzkiej kondycji, „Polonistyka”. Miesięcznik Ministerstwa Oświaty i Wychowania R. XL (1987), nr 10 (250), s. 749-769.

Nadb.

Przedruk zob. poz. 57.

35) *Zabawy „Zabawą” Sławomira Mrożka*, [W:] *Dramat polski XIX i XX wieku. Interpretacje i analizy*. Redakcja naukowa Lech Ludorowski. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej Wydział Humanistyczny, Lublin 1987, s. 343-362.

Recenzje:

J. Ruszała, Zagadnienia Rodzajów Literackich T. XXXIII (1990), Z. 1 (65).

J. Ruszała, Słupskie Prace Humanistyczne Nr 10a (Za rok 1989). Filologia Polska, Słupsk 1990.

Por. poz. 30.

36) Konstanty Maria Górski, *Wiersze wybrane*. Opracowała Ewa Miodońska-Brookes. Biblioteka Poezji Młodej Polski. Pod redakcją Marii Podrazy-Kwiatkowskiej i Jerzego Kwiatkowskiego, Kraków 1987, Wydawnictwo Literackie, s. 190, 1 nl.

Zawartość:

Ewa Miodońska-Brookes, „*Sprzyszyły mi się biedne słowa...*” – czyli krytyk przeciw poecie; Wiersze Górskiego; Ewa Miodońska-Brookes, *Komentarz edytorski; Alfabetyczny spis utworów*.

Recenzje:

L.B. [L. Bugajski], „Życie Literackie” 1987, nr 34 [w rubryce *Miedzy książkami*].

W. Szturc, *Poeta przypominany*, „Nowe Książki” 1988, nr 9.

A. Czabanowska-Wróbel, „Pamiętnik Literacki” 1989, Z. 2.

1988

37) „...To imię – zgadniesz z czynu...” *O bohaterach poematów Karola Wojtyły: „Rozważanie o śmierci”, „Weronika”, „Stanisław”, [W:] Servo veritatis. Materiały sesji naukowej poświęconej myśli Karola Wojtyły – Jana Pawła II. Uniwersytet Jagielloński Kraków 16 – 17 listopada 1984. Pod redakcją Władysława Stróżewskiego. Servo veritatis. Proceedings of the International Conference devoted to the thought of Karol Wojtyła – John Paul II. Jagellonian University Cracow, 16 – 17 November 1984. Edited by Władysław Stróżewski. Nakładem Uniwersytetu Jagiellońskiego, Varia – CCXXIX, Kraków 1988, Państwowe Wydawnictwo Naukowe Oddział w Krakowie, s. 297-306.*
Nadb.

38) Tadeusz Żeleński *Boy, Słówka*. Wstęp i wybór tekstów Tomasz Weiss. Przypisy Ewa Miodońska-Brookes i Jan Michalik. Biblioteka Narodowa Seria I Nr 255. Redakcja Biblioteki Narodowej Jan Błoński i Mieczysław Klimowicz, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1988, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich – Wydawnictwo, s. 345.

Recenzje:

J. Marx, *Osiemdziesięciolecie „Słówek”*, „Odrodzenie” 1989, nr 1.

1989

39) „Informacja Nr 1/108 Sekretarza ds. Prasowych UJ” z dnia 2 października 1989 r. Druk „Do użytku wewnętrznego” wydany w związku z uroczystością nadania Czesławowi Miłoszowi godności doktora *honoris causa* Uniwersytetu Jagiellońskiego; 2 października, w czasie uroczystości, „promotor przewodu doktorskiego, dyrektor Instytutu Filologii Polskiej, prof. dr hab. Jan Błoński odczytał łaciński tekst dyplomu doktorskiego, gdzie ujęte zostały zasługi Doktoranta dla literatury polskiej i światowej. Dyplom wręczył Poecie Rektor Aleksander Koj”.

W druku zamieszczono teksty poświęcone Czesławowi Miłoszowi: Jan Błoński, *Miłosz wśród nas*; Aleksander Fiut, *Miejsce Miłosza*; Jerzy Jarzębski, *Dotknięcie świata*; Włodzimierz Maciąg, *Drogi samoobrony*; Ewa Miodońska-Brookes, [bez tytułu – o poszukiwaniu przez poetę „prawdy o stosunku człowieka do samego siebie”]; Marian Stala, *Czas Miłosza*, Wiesław Paweł Szymański, *Pięć cytatów*.

1990

40) *Życie „domknięte”*, Rocznik Komisji Historycznoliterackiej XXVII. Polska Akademia Nauk – Oddział w Krakowie. Komisja Historycznoliteracka. Komitet Redakcyjny Przewodniczący Jan Nowakowski. Członkowie: Maria Bobrownicka, Tadeusz Bujnicki, Stanisław Grzeszczuk, Jan Okoń, Marian Tatara, Zenon Uryga. Redaktor Naukowy Stanisław Burkot, Wrocław-Warszawa-Kraków, Zakład Narodowy imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk 1990, s. 3-8.

Rocznik poświęcony pamięci Profesora Tomasza Weissza.

Pożegnanie Profesora Tomasza Weissza (1929 – 1988).

41) (rec.) Magdalena Popiel, *Historia i metafora. O „Żywych kamieniach” Wacława Berenta*, Wrocław 1989, Ossolineum, s. 170, „Ruch Literacki” R. XXXI (1990), Z. 4-5 (181-182), s. 377-378.

1991

42) *Tradycja symboliki Wawelu w polskiej literaturze (rozważania wstępne)*, „Ruch Literacki” R. XXXII (1991), Z. 4 (187), s. 299-315.

Nadb.

43) *„Zdobytaj co dzień Boga i siebie na nowo...” Religijne aspekty dramatów Wyspiańskiego*, [W:] *Dramat i teatr religijny w Polsce*. Redakcja Irena Sławińska, Wojciech Kaczmarek. Katolicki Uniwersytet Lubelski Zakład Badań nad Literaturą Religijną. Religijne Tradycje Literatury Polskiej pod redakcją Stefana Sawickiego. II, Lublin 1991, Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, s. 235-263.

Nadb.

Przedruk zob. poz. 57.

44) (rec.) Krzysztof Pleśniarowicz, *Teatr Śmierci Tadeusza Kantora*, Kraków 1990, „Ruch Literacki” R. XXXII (1991), Z. 6 (189), s. 752.

1992

45) *W poszukiwaniu Chóru jako osoby dramatu*, [W:] *Dramat i teatr modernistyczny. I. Redaktor naukowy Jacek Popiel. Dramat w teatrze. Teatr w dramacie. Studia – Rozprawy – Artykuły* pod redakcją Jana Błońskiego, Janusza Deglera, Jacka Popiela, Dobrochny Ratajczak. [Tom] 5, Wydawnictwo Wiedza o Kulturze Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1992, s. 39-74.

Tytuł opatrzone przypisem: Przedstawiany tu tekst rozpatruje szkicowo problem, który wejdzie w skład większej całości pomyślanej jako analiza rysowanego w polskim dramacie „autoportretu Polaków”, to znaczy analiza obrazu zbiorowej samoświadomości.

Przedruk poz. 57.

Recenzje, nawiązania:

A. Krajewska, *Teatralna persona*, [W:] *Czytanie Herberta*. Pod redakcją Przemysława Czaplińskiego, Piotra Śliwińskiego, Ewy Wiegandt, Poznań 1995, s. 189-190.

E. Nowicka, *Omamienie – cudowność – afekt. Dramat w kręgu dziewiętnastowiecznych wyobrażeń i pojęć*, Poznań 2003, s. 111, 127, 136-137.

46) Tadeusz Żeleński (Boy), *Szopki krakowskie „Zielonego Balonika”*. *Uzupełnienia. Pisma*. Tom XXIX. *Suplement*. Pod redakcją Henryka Markiewicza. Notę biograficzną opracowała Barbara Winklowska. Objąsnienia do *Szopek krakowskich* Jana Michalika i Ewy Miodońskiej-Brookes. Objąsnienia do *Uzupełnień* Henryka Markiewicza, Janusza Stradeckiego, Barbary Winklowej. Informację o teatrach przygotowała Krystyna Krasńska. Indeksy zestawili Hanna Wachnowska i Władysław Węgrzyn, Warszawa 1992, Państwowy Instytut Wydawniczy, s. 813, 3 nl.

47) *Feliks Jasieński i jego „Manggha”*. Wstęp i opracowanie: Ewa Miodońska-Brookes. Wybór tekstów francuskich i polskich: Maria Cieśła-Korytowska i Ewa Miodońska-Brookes. Przekład tekstów z j. francuskiego: Maria Cieśła-Korytowska. Wybór i układ ilustracji: Ewa Miodońska-Brookes, Kraków 1992, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, s. 381, 3 nl., k. 20.

Zawartość:

Feliks Jasieński – osobowość i dzieło. Wstęp. 1. *Mędzy powołaniem artysty i rolą konesera; czyli życie dla sztuki*; 2. *Utopijny ideał społeczeństwa artystów; czyli czego uczy nas sztuka japońska*; 3. „*Piszę nie po to, by się wam podobać*”; czyli krytyka kultury współczesnej; 4. *Esej, silva rerum, gawęda; czyli jak rozmawiać przy pomocy książki*; Przypisy; Nota biograficzna; II. *Felix, Manggha, Promenades à travers le monde, l’art. Et les idées*. Wybór; III. *Feliks Jasieński, Manggha. Urywek z rękopisu*. Tom II – wybór; Przypisy; Indeks ważniejszych nazwisk; Spis ilustracji; Summary translated by Joanna Błońska; Contenu traduit par Maria Cieśła-Korytowska.

Recenzje:

M. Wyka, *Lektury kwartalne*, „Zeszyty Literackie” 1993, nr 43.

W. Odorowski, „*Manggha*” wskrzeszona, „Nowe Książki” 1994, nr 2.

Zob. też

A. Kobos, *Wielki czarny ptak – Feliks „Manggha” Jasieński*, „Zwoje”. *Periodyk Kulturalny* 2000, nr 3 (23) [pismo internetowe www.zwoje-scrolls.com].

1994

48) *Sonda o spektaklu „Jak wam się podoba?”*. Mówi prof. Ewa Miodońska-Brookes. Wysłuchała: Anna Wierzchowska. Opracowanie: Roman Kwiecień, „Didaskalia”. *Gazeta Teatralna* 1994, nr 02, s. 10.

O przedstawieniu *Jak wam się podoba?* Szekspira w przekładzie Macieja Słomczyńskiego, reżyserii Tadeusza Bradeckiego w Starym Teatrze w Krakowie.

49) „*Tragedia Edypa*” i „*tragedie drobnoustrojów*”. *Dzieło sztuki jako miara rzeczywistości (Głosy do „Wyzwolenia” Stanisława Wyspiańskiego)*, [W:] *Studia o dramacie i teatrze Stanisława Wyspiańskiego* pod redakcją Jana Błońskiego i Jacka Popiela, Wydawnictwo Baran i Suszczyński, Kraków 1994, s. 47-68.

Przedruk zob. poz. 57.

Recenzje:

D. Ratajczakowa, *Wyspiański*, „Teksty Drugie” 1996, nr 2/3.

1995

50) *Grzech zaniechania* (notował Łukasz Drewniak), „Didaskalia” 1995, nr 5, s. 15-17.

O sytuacji klasyki dramatycznej we współczesnym teatrze.

1996

51) *Po premierze*, „Didaskalia” 1996, nr 11, s. 40.

Wypowiedź (którą notowała Anna Wierchowska) po premierze 19 stycznia 1996 roku w Teatrze Słowackiego w Krakowie *Opisu obyczajów*, cz. II według ks. Jędrzeja Kitowicza w adaptacji, reżyserii, scenografii Mikołaja Grabowskiego.

52) *Stanisław Wyspiański. Studium artysty. Materiały z sesji naukowej na Uniwersytecie Jagiellońskim 7 – 9 czerwca 1995* pod redakcją Ewy Miodońskiej-Brookes, Kraków 1996, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, s. 260, 1 nl.

Zawartość:

[Od Redaktora]; Tymon Terlecki, *Samotny, uniwersalny geniusz z Krakowa* [pod tekstem: Oksford, sierpień 1995. Rejestracja i opracowanie Anna Kuligowska-Korzeniewska]; Irena Sławińska, *Wkład Antoniny i Tymona Terleckich w prezentację Wyspiańskiego na Zachodzie*; Maria Rydlowa, *Listy Stanisława Wyspiańskiego do Karola Maszkowskiego*; Maria Podraza-Kwiatkowska, *Wyspiańskiego Kościół Boga czy Czarta*; Janusz Wałek, *Stanisława Wyspiańskiego instynkt śmierci*; Dobrochna Ratajczakowa, *W labiryncie...*; Ewa Miodońska-Brookes, „*Hamlet*” *Szekspira i Wyspiańskiego*; Katarzyna Fazan, *Dramat myśli w liryce Stanisława Wyspiańskiego*; Włodzimierz Szturc, *Mowa jako rytm w teatrze Stanisława Wyspiańskiego*; Maria Prussak, „*Noc listopadowa*” – *dramat przeciwstawień*; Miłoslawa Bukowska-Schiellmann, *Tematy „Nocy listopadowej”. Modele lektury*; Katarzyna Ewa Duda, *Nowa perspektywa badawcza rapsodów Stanisława Wyspiańskiego. Przykład jednej z analiz*; Dorota Kudelska, *Polska szkoła malarska według Słowackiego a witraże wawelskie*; Wojciech Bałus, *Ożywianie posągów. Glosa do „Akropolis”*; Marta Romanowska, *Trzy wczesne portrety Wyspiańskiego. Na marginesie zagadnienia „styl własny artysty”*; Franciszek Ziejka, *Gręboszowskie inspiracje i nieporozumienia. Wokół „Kłątwy” Stanisława Wyspiańskiego*; Anna Kuligowska-Korzeniewska, *Czwarty akt „Wesela”*; Jan Ciechowicz, *Parodie, pastisze, kontynuacje*; Krzysztof Pleśniarowicz, *Wyspiański w teatrze Kantora. O dwóch wersjach „Powrotu Odysa”: z 1988 i 1944 roku; Indeks osobowy* (oprac. J. Zarzycka).

Przedruk artykułu „*Hamlet*” *Szekspira i Wyspiańskiego* zob. poz. 57.

Recenzje:

D. Poskuta-Włodek, *Portret wielokrotny*, „Didaskalia” 1997, nr 19/20.

R. Węgrzyniak, „*Pamiętnik Literacki*” 1998, Z. 3.

Zob. też:

A. Marszałek, *Stanisław Wyspiański – studium artysty: praca i mit*, „*Ruch Literacki*” 1995, Z. 6.

53) *Uczeń nad mistrza*, [W:] *Mistrz i uczeń. Materiały z sympozjum 18 – 19 marca 1996* Kraków, Bratnia Pomoc Akademicka im. św. Jana z Kęt „Cantianum” Duszpasterstwo Akademickie przy Kolegiacie św. Anny, Kraków 1996, s. 35-41.

54) (rec.) J. L. Styan, *Współczesny dramat w teorii i scenicznej praktyce*. Przekład: Małgorzata Sugiera. Przedmowa: Jan Błoński, Ossolineum, Wrocław 1995, „Didaskalia” 1996, nr 13-14, s. 88 [w dziale: *Teatr w książkach*; notowała Anna Wierchowska].

1997

55) *Wrażenia, przypomnienia*, „Didaskalia” 1997, nr 17, s. 14-15.
Refleksje po premierze *Burzy* Szekspira w przekładzie Leona Ulricha, reżyserii Rudolfa Zioly (15 stycznia 1997, Stary Teatr w Krakowie).

56) *Prawo mimetycznego pragnienia*, *ibidem*, s. 81-82.
Rec. René Girard, *Szekspir. Teatr zazdrości*. Przekład: Barbara Mikołajewska, Wydawnictwo KR, Warszawa 1996.

57) „*Mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej*”. *Szkice o twórczości Stanisława Wyspiańskiego*, Kraków 1997, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, s. 241, 1 nl.k. 1.

Zawartość:

„*Zdobywaj co dzień Boga i siebie na nowo...*” *Religijne aspekty dramatów Wyspiańskiego*; „*Powrót Odysa*” i „*Zygmunt August*” *Stanisława Wyspiańskiego – kontrastowe koncepcje ludzkiej kondycji*; *W poszukiwaniu Chóru jako osoby dramatu*; *Stanisława Wyspiańskiego wizja „Dziadów”*; „*Tragedia Edypa*” i „*tragedie drobnoustrojów*”. *Dzieło sztuki jako miara rzeczywistości. Głosy do „Wyzwolenia” Stanisława Wyspiańskiego*; *Stroić się w żurawie skrzydła*; „*Hamlet*” *Szekspira i Wyspiańskiego*; *Nota bibliograficzna*; *Resumé*; *Indeks*.

Przedruki poszczególnych rozdziałów: „*Zdobywaj co dzień Boga i siebie na nowo...*” zob. poz. 61; *Stanisława Wyspiańskiego wizja „Dziadów”* zob. poz. 62; *Stroić się w żurawie skrzydła* (w nieco zmienionej postaci) zob. poz. 70.

Recenzje:

W. Szturc, *Szkice do portretu*, „Didaskalia” 1997, nr 19/20.

D. Kudelska, *Co czytać zanim powstanie prawdziwa monografia Wyspiańskiego?*, „Kresy” 1998, nr 2 (34).

R. Węgrzyniak, „Pamiętnik Literacki” 1998, Z. 3.

58) Stanisław Wyspiański, *Veni Creator Spiritus*. Słowo wprowadzające Ewa Miodońska-Brookes. Opracowanie redakcyjne Waławalecki, Kraków 1997, Collegium Columbinum, k. 11.

Facsimile autografów Stanisława Wyspiańskiego i reprodukcje odbitek korektorskich niezakończonych edycji utworu z 1905 r.

„Słowo” Ewy Miodońskiej-Brookes (bez tytułu): *facsimile* rękopisu podpisanego: Kraków, w listopadzie 1997 roku.

59) *Po premierze*, „Didaskalia” 1997, nr 21, s. 6-7.
Wypowiedź (którą notowała Anna Wierchowska) po premierze *Fausta. Część I* Goethego w przekładzie Jacka St. Burasa, reżyserii Jerzego Jarockiego 29 czerwca 1997 w Starym Teatrze w Krakowie.

59a) [bez tytułu] Gratulacje dla Profesora Henryka Markiewicza, [W:] Uniwersytet Gdański, *Nadanie Henrykowi Markiewiczowi tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego. Gdańsk-Oliwa Dnia 17 października 1996 roku*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 1997, s. 109.

1998

60) *Dywagacje wokół „Miarki za miarkę” Szekspira w Starym Teatrze*, „Didaskalia” 1998, nr 27, s. 13-16.

Po premierze w Starym Teatrze 18 czerwca 1998 r.; *Miarkę za miarkę* w przekładzie Macieja Słomczyńskiego reżyserował Tadeusz Bradecki.

1999

61) *„Zdobytaj co dzień Boga i siebie na nowo...”. Religijne aspekty dramatów Wyspiańskiego, „Ethos”*. Kwartalnik Instytutu Jana Pawła II – KUL Lublin i Fundacji Jana Pawła II – Rzym R. 12 (1999), nr 4 (48), s. 77-104.

Tytuł opatrzony przypisem: Tekst publikowany wcześniej w tomie: E. Miodońska-Brookes, *„Mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej”. Szkice o twórczości Stanisława Wyspiańskiego*, Kraków 1997, s. 11-43, Towarzystwo Autorów i Wydawnictw (! – powinno być: Wydawców) Prac Naukowych „Universitas”. Por. poz. 57.

62) *Stanisława Wyspiańskiego wizja „Dziadów”*, [W:] *„Dziady” Adama Mickiewicza. Poemat. Adaptacje. Tradycje* redakcja Bogusław Dopart, TAIWPN Universitas, Kraków 1999, s. 168-186.

Pierwodruk zob. poz. 57.

2000

63) *Rozmawiając z przyjaciółmi i z myślą własną*, [W:] *Europejskie Dni Dziedzictwa*. Redakcja Barbara Guzik, Iwona Rożej, Krzysztof R. Hubicki, Oddział Krakowski PTTK, Wydawnictwo i Drukarnia Towarzystwa Słowaków w Polsce, Kraków [2000], s. 87-92.

Rozważania na marginesie listów Stanisława Wyspiańskiego do Lucjana Rydla.

64) Stanisław Wyspiański, *Wesele. Dramat w 3 aktach*. Napisał... Odbito w Drukarni Uniw. Jag. Nakładem Autora. Kraków 1901. Skład Gł. w Księg. Gebethnera, Kraków 2000, Collegium Columbinum, Biblioteka Tradycji Literackich nr 31. Podstawą edycji były egzemplarze I wydania *Wesela* z Bibl. Jag. z rysunkami Kazimierza Sichulskiego i z

Biblioteki IFP UJ. Posłowie: Ewa Miodońska-Brookes. Opracowanie redakcyjne: Wacław Walecki. Opracowanie techniczne: Krzysztof Adamski. Wydano staraniem Teatru Ludowego w 99. rocznicę prapremiery *Wesela*, s. 227, 1 nl., XXIV.

Na s. I-XVIII (z odrębną kartą tytułową): *Wesele. Posłowie*. Napisała Ewa Miodońska-Brookes. Odbito w Druk. Dagra. Nakładem Teatru Ludowego. Kraków 2000. Skład Gł. w Colleg. Columbinum.

Zawartość:

„...a cóż to za śmieć?” Czy tylko śmieć?; 1. *Chochół* – klucz do interpretacji przestrzeni?; 2. „*Róża na ogrodzie* – „*pałuba słomiana*” – „*chochoł*” – „*Chochół*”.

Pełna wersja tekstu zob. poz. 65.

2001

65) „... a cóż to za śmieć?” Czy tylko śmieć? [Introdukcja. „*Ujrzę panią rad (...) pochyloną nad chochołem...*”; *Chochół* – klucz do przestrzeni?; *Róża na ogrodzie* – „*pałuba słomiana*” – „*chochoł*” – „*Chochół*”], [W:] *W kręgu Młodej Polski. Prace ofiarowane Marii Podrazie-Kwiatkowskiej* redakcja Marian Stala, Franciszek Ziejka, Kraków 2001, TAIWPN Universitas, s. 137-152.

Recenzje:

J. Zieliński, *Szeroki krąg*, „Nowe Książki” 2002, nr 2.

66) *Toż*, [W:] *Wesele 2000. Wykłady otwarte na scenie przy Wierzbowej*, Teatr Narodowy, Warszawa 2001, s. 29-47.

Recenzje:

A.D. Kawka, *Wesele 2000*, „Nowe Książki” 2002, nr 2.

67) *Toż*, [W:] *Dramat polski. Interpretacje. Część I: Od wieku XVI do Młodej Polski* pod redakcją Jana Ciechowicza i Zbigniewa Majchrowskiego. *Wstęp i posłowie* Dobrochny Ratajczakowej, Słowo/Obraz Terytoria, Gdańsk 2001, s. 314-328.

68) Rudolf Starzewski, „*Wesele*” *Wypiańskiego*. Inspiracja edycji: Ewa Miodońska-Brookes. Opracowanie redakcyjne: Wacław Walecki. Biblioteka Tradycji Literackich nr 38, Kraków 2001, Collegium Columbinum, s. 39, tabl. 1.

Na okładce: *facsimile* karty tytułowej wydania tekstu Starzewskiego z 1901 r.; na tabl. (wkładka): reprodukcja stronicy „*Czasu*” 1901, nr 65 z pierwszą częścią tekstu Starzewskiego oraz portrety uczestników wesela Rydla autorstwa Wyspiańskiego, a także projektu okładki III wydania *Wesela* (1903) i pierwszego plakatu prapremiery utworu.

Recenzje:

J.M. Paluch, „*Suplement*” 2001, nr 3.

2002

69) *Rozmawiając z krzyżem. Refleksja o homilii Ojca Świętego Jana Pawła II wypowiedzianej podczas Mszy św. w katedrze wawelskiej 10 czerwca 1987 r.*, [W:] *Święta Jadwiga Królowa. Dziedzictwo i zadania na trzecie tysiąclecie. Książka wydana z okazji 5-lecia kanonizacji św. Jadwigi Królowej*. Redakcja: Hanna Kowalska, Helena Byrska, ks. Antoni Bednarz, Katolickie Centrum Kultury, Kraków 2002, s. 271-282.
Poszerzona wersja tekstu por. poz. 83.

2003

70) *Stroić się w żurawie skrzydła*, „Kwartalniki Teatralny”. Pismo naukowe o tematyce teatralnej, wydawane przy Kole Naukowym Uniwersytetu Jagiellońskiego „Scena Akademicka” 2002/2003, nr 3/1, s. 20-30 (numer monograficzny *Wyspiańskiego pułapka na myszy*; pamięci Magdaleny Mijalskiej).
Pod tekstem na s. 30: Tekst jest przedrukiem z książki „*Mam ten dar bowiem: patrzę się inaczej*”. *Szkice o twórczości St. Wyspiańskiego*, Wydawnictwo Universitas, Kraków 1997.
Por. poz. 57.

71) „*Ja się w tych wierszach po prostu uczę mówić, zanim zacznę rozmawiać*”, [W:] *Servo veritatis. Materiały Międzynarodowej Konferencji dla uczczenia 25-lecia pontyfikatu Jego Świątobliwości Jana Pawła II. Uniwersytet Jagielloński 9 – 11 października 2003 r.* Redakcja: ks. Stefan Koperek CR, Stanisław Szczur. Uniwersytet Jagielloński, Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Pontificia Universita San Tomaso d’Aquino „Angelicum”, Wydawnictwo Naukowe PAT, Kraków 2003, s. 143-157.

Nadb.

[Przedruk [W:] *Przestrzeń słowa. Twórczość literacka Karola Wojtyły-Jana Pawła II*. Redakcja: Zofia Zarębianka, ks. Jan Machniak. Instytut Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedra Teologii Duchowości Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, Wydawnictwo św. Stanisława BM, Kraków 2006, s. 225-238]
O zakorzenieniu myśli, pisarstwa i nauczania Jana Pawła II w „osobistym przeżyciu i afirmacji” niektórych obszarów tradycji kultury i poezji polskiej.

72) „*Dobrze zrobiona*” *sztuka złego pisarza*, [W:] *Magia „Wesela”* pod redakcją Jana Michalika i Anny Stafiej, Kraków 2003, Księgarnia Akademicka, s. 11-24.

Zob.

A. Malatyńska-Stankiewicz, *Magia „Wesela”*. *Przygoda intelektualna z kluczem*, „Dziennik Polski” 2001, nr 65.
K. Fazan, *Sto lat od prapremiery „Wesela”*. (*Sprawozdanie z konferencji naukowej poświęconej dramatowi Wyspiańskiego*), „Ruch Literacki” 2001, Z. 3.

2004

72a) *Stanowisko krakowskich polonistów*, „Dziennik Polski” R. LX (2004), nr 198 (18294).

List zbiorowy przeciw tym, „którzy nie przebijają w środkach i nie cofają się przed niczym, aby osobę (...) [Czesława Miłosza] zniesławić i zohydzić w oczach polskiego społeczeństwa” (na marginesie sporów, czy Czesław Miłosz powinien być pochowany w Krypcie Zasłużonych na krakowskiej Skałce).

Podpisali się: W imieniu Dyrekcji Instytutu Polonistyki UJ: prof. Jacek Popiel i prof. Teresa Walas. Profesorowie Instytutu Polonistyki UJ: Stanisław Balbus, Andrzej Borowski, Aleksander Fiut, Jerzy Jarzębski, Halina Kurek, Anna Łebkowska, Henryk Markiewicz, Ewa Miodońska-Brookes, Ryszard Nycz, Maria Podraza-Kwiatkowska, Marian Stala, Marta Wyka, Franciszek Ziejka.

Toż: „Gazeta Wyborcza” 2004, nr 199 (4713) pt. *Głosy z polskiego piekła*; „Rzeczpospolita” 2004, nr 200 (6883) pt. *Miłosz i jego wrogowie. List profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego*; „Życie” 2004, nr 190 pt. *Różne są formy miłości ojczyzny*; „Tygodnik Powszechny” 2004, nr 36 (2878) pt. *Przeciw „polskiemu piekłu”*.

2005

73) *Wyspiański o talencie*, [W:] *Dobra pamięć. Księga pamiątkowa poświęcona Profesorowi Tomaszowi Weissowi* pod redakcją Mariana Zaczynskiego i Franciszka Ziejki, Kraków 2005, Collegium Columbinum, s. 113-124.

2006

74) *Nie tylko czcić i wzruszać ramionami. Z Ewą Miodońską-Brookes rozmawia Dorota Jarząbek*, „Didaskalia” 2006, nr 72, s. 9-13.
O inscenizacjach klasyki we współczesnym teatrze polskim.

2007

75) *Po premierze*, „Didaskalia”. *Gazeta Teatralna* 2007 nr 77, s. 42-45.
Wypowiedź (którą notowała Dorota Jarząbek) po premierze 13 stycznia 2007 *Odprawy posłów greckich* Kochanowskiego w Starym Teatrze w reżyserii Michała Zadary.

76) *Nie zaprzeczę samej sobie*, „Gazeta Wyborcza” 2007, nr 82 (5390).
W cyklu *Lustracja wykształciuchów*.
Por. poz. 77.

Zob. w związku z tym:

J. Jodłowiec, M. Kurska, *Z Krakowa o lustracji i Mroźku. Jak mam prosić o oświadczenie lustracyjne prof. Miodońską-Brookes? – pyta dziekan z UJ*, „Gazeta Wyborcza” 2007, nr 59 (5367).

77) *Cios w autonomię i wolność uniwersytetów*, „Gazeta Wyborcza” 2007, nr 87 (5395). Dodatek „Gazeta w Krakowie”. Tematy na Piątek. Magazyn Krakowski.

„Objęcie ustawą lustracyjną uczelni, ludzi niepełniących państwowych funkcji, lecz pracujących zgodnie ze swoim wykształceniem, przygotowaniem i wyborem zawodu, jest nie do zaakceptowania, ponieważ jest oparte na domniemaniu powszechnej winy” mówi prof. Ewa Miodońska-Brookes. Rozmawiała Magdalena Kursa.

78) *Po premierze*, „Didaskalia” 2007, nr 79/80, s. 36-37.

Wypowiedź (którą notowała Dorota Jarząbek) po „pokazach” *Ifigenii w Aulidzie* według Eurypidesa, w reżyserii Włodzimierza Staniewskiego, w Sali prób Sceny Kameralnej Starego Teatru w Krakowie 17 – 20 maja 2007 roku.

79) *Nieprzerwany dialog. O Wyspiańskim i tajemnicach jego twórczości*. Rozmowa z prof... Rozmawiała Anna Czabanowska-Wróbel, „Alma Mater”. Miesięcznik Uniwersytetu Jagiellońskiego 2007, nr 97, s. 16-19.

80) *Dialog z odmiennością*, „Kraków”. Miesięcznik Społeczno-Kulturalny 2007, nr 10 (36), s. 24-25.

Z profesora Ewą Miodońską-Brookes o obchodach Roku Stanisława Wyspiańskiego rozmawia Katarzyna Kwiecień.

81) *Stanisława Wyspiańskiego ćwiczenia ze śmierci*, [W:] „Sami złożycie stos...” *Pogrzeb Stanisława Wyspiańskiego. Wystawa w Muzeum Narodowym w Krakowie Grudzień 2007 – Marzec 2008*, Kraków 2007, s. 9-24.

Por. poz. 85.

2008

82) *Terror skrótu. Z oddechem o języku i jego mordercach*. Rozmawiała Anna Mateja, „Tygodnik Powszechny” 2008, nr 41 (3092), s. 28-29.

Prof. Ewa Miodońska-Brookes: Język jest dla mnie czymś osobnym. Ale też muzyką. Kiedy pozbawia się język jego muzyczności, w mediach czy na ulicy – odbieram to zmysłowo, fizjologicznie prawie, jako zgrzyty, warknięcia, szczekanie. (...) W sferze języka zawsze jest miejsce na ciszę i milczenie. Człowiek, nie dając sobie czasu na niemówienie i szansy, by to, co powie, najpierw w nim dojrzało, sam siebie kaleczy.

83) *Rozmawiając z krzyżem*, [W:] *Św. Jadwiga Królowa. Fides et ratio. Wiara i rozum*. Redakcja Helena Byrska, ks. Jan Dziasek. Wydanie I, Parafia pw. św. Jadwigi Królowej, Kraków, ul. Łokietka 60, Kraków 2008, s. 13-32.

Rozszerzona i uzupełniona wersja tekstu opublikowanego w r. 2002.

Por. poz. 69.

84) *Modernizowanie Wyspiańskiego*. Rozmawiają prof. dr hab. Ewa Miodońska, prof. dr hab. Magdalena Popiel, Maria Potocka, prof. dr hab. Maria Prussak, prof. dr hab. Teresa

Walas, dr hab. Joanna Walaszek, „Wielogłos”. Pismo Wydziału Polonistyki UJ 2008, nr 1 (3), s. 7-25.

Z cyklu *Rozmowa „Wielogłosu”*.

2009

85) *Stanisława Wyspiańskiego ćwiczenia ze śmierci*, [W:] *Antrepreneur. Księga ofiarowana profesorowi Janowi Michalikowi w 70. rocznicę urodzin* pod redakcją Jacka Popiela, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2009, s. 183-201.

Por. poz. 81.

86) *Stanisław Wyspiański w labiryncie świata, myśli i sztuki*. Pod redakcją Anny Czabanowskiej-Wróbel. Komitet Redakcyjny: Jan Michalik, Ewa Miodońska-Brookes, Jacek Popiel, Magdalena Popiel, Franciszek Ziejka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2009, s. 590, 1 nl., k. 14.

Zawartość:

Wprowadzenie

Wyobrażenia – nowoczesność – estetyka

Ewa Miodońska-Brookes, *Imaginacja, fantazja, wyobrażenia, inteligencja (w kręgu myśli Wyspiańskiego)*; Maria Prussak, *Wyspiański niepatetyczny*; Magdalena Popiel, *Miejsce Wyspiańskiego w estetyce polskiego modernizmu*; Teresa Walas, *Wyspiański jako problem polskiego modernizmu*; Anna Krajewska, *Estetyka sceny Wyspiańskiego (szkic do estetyki, szkic do sceny)*

Wobec zagadnień narodu

Franciszek Ziejka, *„Pomsty wszystko woła...” O „budzeniu ducha narodu” przez Stanisława Wyspiańskiego słów kilka*; Anna Kuligowska-Korzeniewska, *„Unarodowić kmięcy gmin!” Tragedia Leonarda Sowińskiego „Na Ukrainie” – prolegomena do „Wesela”?*; Anna Pochłódka, Czesław Robotycki, *Kultura ludowa w dramatach Wyspiańskiego w kontekście współczesnej wiedzy antropologicznej*; Jakub Z. Lichański, Wojciech Dzieduszycki, *sen. i Stanisław Wyspiański – dwie wizje mitologicznej przeszłości Polski*; Władysław Śliwiński, *O potrzebie słownika osobliwości językowych Stanisława Wyspiańskiego*.

W kręgu „Wesela”

Wojciech Gutowski, *„Wesele”, czyli zaćmienie mitu*; Lesław Tatarowski, *Pytania o kulturę i tożsamość w „Weselu”*; Gabriela Matuszek, *Maski i maskarady w „Weselu” i „Wyzwoleniu”*; Jerzy Paszek, *Niezrozumiałość w „Weselu”*; Dariusz Kosiński, *Uciec z „Wesela”*.

Zbliżeni a i odczytania

Jerzy Waligóra, *Kategoria życia w twórczości Wyspiańskiego w kontekście filozofii Nietzschego („Wyzwolenie”)*; Paweł Próchniak, *Cień Samotnika (o jednym motywie w „Wyzwoleniu”)*; Anna Czabanowska-Wróbel, *Wyspiański i „absolutna terażniejszość”. W kręgu „Meleagra”*; Marta Rusek, *Wokół „Achilleis” Stanisława Wyspiańskiego*; Grzegorz Niziołek, *Studium o Laertesie*.

Labirynt zwany teatrem

Dobrochna Ratajczakowa, *Wielki artysta na teatralnym rynku*; Jan Ciechowicz, *Wyspiański – teatr, którego nie było*; Katarzyna Fazan, *Teatr nie-ogromny. Idee formy kameralnej w myśli Stanisława Wyspiańskiego*; Dorota Jarzabek, *Stanisława Wyspiańskiego spotkanie z aktorem*; Agnieszka Marszałek, *Aktorstwo początku XX wieku wobec wyzwania dramaturgii Wyspiańskiego (kilka uwag)*; Małgorzata Komorowska, *Nowatorska koncepcja przestrzeni teatralnej w dramatach Stanisława Wyspiańskiego*; Dominika Łarionow, *Władysława Strzemińskiego i Szymona Syrkusa zmagania z Wyspiańskim*.

W kręgu sztuki

Wojciech Bałus, *Do granic tożsamości. O portretach zdwojonych Stanisława Wyspiańskiego*; Janusz Krupiński, *„Idea egzystencji” jako źródło aktu twórczego. Stanisława Wyspiańskiego teoria sztuki*; Bogusław Krasnowolski, *Stanisław Wyspiański a zabytki Krakowa*; Stanisław Tabisz, *Stanisław Wyspiański jako rysownik*; Grzegorz Wnęk, *Stanisław Wyspiański ekspresjonista*; Anna Król, *Wyspiański i japonizm*; Barbara Stec, *Krakowskie miejsca Wyspiańskiego*; Józef Nykiel, *Tendencje technologiczne malarstwa ściennego – dekoracyjnego przełomu XIX i XX wieku na przykładzie krakowskich dekoracji ściennych autorstwa Stanisława*

Wyspiańskiego; Ireneusz Pluska, *Problematyka konserwatorska płaskorzeźby Stanisława Wyspiańskiego „Macierzyństwo” wykonanej w plastelinie – nauka i sztuka*; Małgorzata Reinhard-Chlanda, *Wyspiański a sztuka witrażowa Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana”*.

Wyspiański wobec literatury europejskiej

Lech Sokół, *Ibsen w zachowanych listach Wyspiańskiego (1891 – 1907)*; Ewa Partyga, *Na tropach powołania. W kręgu idei antropologicznych Stanisława Wyspiańskiego i Henrika Ibsena*; Nina Taylor-Terlecka, *Wprzęgnięcie w jubileatyzm – Tymon Terlecki wobec Stanisława Wyspiańskiego*; Brigitte Schultze, *Wielostronny talent w perspektywie zewnętrznej: Stanisław Wyspiański w niemieckojęzycznych kompendiach po roku 1990*.

Aktualność Wyspiańskiego

Jacek Popiel, *Teatralne zmagania z Wyspiańskim w dwudziestoleciu międzywojennym*; Aleksander Fiut, *„Nam nie zostawił Wyspiański pomocy”. Gombrowicz i Miłosz o Wyspiańskim*; Zbigniew Osiński, *Tadeusz Kantor i Jerzy Grotowski wobec Stanisława Wyspiańskiego*; Magdalena Sadlik, *„Oto dziś dzień krwi i chwały...”* *„Warszawianki” kolejnych pokoleń*; Ewa Wąchocka, *Wyspiański wśród późnych wnuków*.

Indeks nazwisk; Spis ilustracji.

Recenzje:

Półka nowości, „Alma Mater” 2009, nr 119.

(AM) [A. Marszałek], „Didaskalia” 2010, nr 95.

87) *Stare i nowe w teatrze okresu szekspirowskiego*, [W:] *Stare i nowe w teatrze. Wydawnictwo pokonferencyjne Kraków, 5-6 grudnia 2008*. Redakcja: Iga Gańczarczyk, Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego, Kraków 2009, s. 13-32.

[udział w dyskusji: s. 37-47 *Konflikt między starym, czyli o tym, kto ważniejszy: autor tekstu, reżyser czy widz?*; s. 73-91 *Prawa czy lewa noga, czyli kilka uwag o warsztacie aktora*]

2010

88) [bez tytułu], [W:] *Czasy „Solidarności” na Uniwersytecie Jagiellońskim 1980-1989 we wspomnieniach rozmawiał Andrzej M. Kobos*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010, s. 119-159

2011

89) *„While Writing These Poems, I Simply Learn to Speak, before I Am Able to Converse”*, in: *The Space of the Word. The Literary Activity of Karol Wojtyła – John Paul II*. Edited by: Zofia Zarębianka, Rev. Jan Machniak, John Paul II Institute of Intercultural Dialogue in Cracow, Cracow 2011, p. 231-244

2013

90) *Tutaj, czyli w Krakowie. Rozmowy o domu i uniwersytecie* redakcja Joanna Zach, Dorota Jarząbek-Wasył, Mateusz Antoniuk, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, Kraków 2013, s. 305, k. 15

Rozmowa z Ewą Miodońską-Brookes – rozmawiają: Joanna Zach, Dorota Jarząbek, Mateusz Antoniuk.

Zawartość:

Joanna Zach, Wstęp [bez tytułu].

I. *W kręgu najbliższych*; II. *Biblioteka Dziadka*; III. *Pokój profesorski*; IV. „Solidarność”; V. *W stronę Wyspiańskiego*; VI. *Sztuka słowa*; VII. *Sztuka rozmowy*; VIII. *Z ogrodu karmelitów*; IX. *Tutaj, czyli w Krakowie*; X. *Album teatralny*.

Indeks osób; Spis ilustracji.

Inne

1967: Hasło do „Leksykonu Rzeszowskiego” (biogram Jana Miodońskiego przeznaczony do *Leksykonu nauki, kultury i oświaty Rzeszowszczyzny* – publikacja nie ukazała się).

Zob. S. Frycie, *Sylwetki ludzi nauki, pisarzy, dziennikarzy, aktorów, działaczy politycznych i oświatowych związanych z Rzeszowszczyzną*. (*Głos w sprawie „Leksykonu Rzeszowskiego”*), „Kwartalnik Rzeszowski” 1967, nr 3.

1995: Stanisław Wyspiański, *Dzieła zebrane* Tom XVI Vol. III. *Kalendarz życia i twórczości 26 marca 1898 – grudzień 1907 Stanisława Wyspiańskiego*. Opracowała Alina Doboszevska., Wydawnictwo Literackie, Kraków 1995, s. XVI, 608, k. 6.

Ewa Miodońska-Brookes sprawowała opiekę merytoryczną (autorka była Jej magistrantką).

2000: film dokumentalny *Krakowski festiwal Stanisława Wyspiańskiego*. Scenariusz i realizacja Dorota Chamczyk, produkcja Telewizja Polska Kraków. Wystąpili: prof. Ewa Miodońska-Brookes, Marta Romanowska, Jerzy Grzegorzewski, Adam Hanuszkiewicz, Janusz Walek, Tadeusz Nyczek, Bogdan Tosza, Zygmunt Konieczny, Olgierd Łukaszewicz, Andrzej Rozhin.

2007: *Piszę do Pana... Listy Stanisława Wyspiańskiego do Stanisława Lacka*. Scenariusz Ewa Miodońska-Brookes. Współpraca: Ewa Kutryś (reżyseria), Barbara Hanicka (scenografia), Stanisław Radwan (muzyka).

Premiera: 14 listopada (Scena pod Sceną im. Stanisława Wyspiańskiego w PWST w Krakowie), wykonawcy: Jerzy Trela, Andrzej Mrowiec.

Zob.

A.R. Burzyńska, *Kanoniczne i rewolucyjne*, „Tygodnik Powszechny” 2007, nr 36.

J. Walaszek, *Wyspiański w żywych (a nie licznych) przedstawieniach*, „Didaskalia” 2007, nr 82.

Na siedemdziesięciolecie urodzin Pani Profesor Jej przyjaciele, współpracownicy i uczniowie przygotowali dedykowanym Jej zbiór prac. Uroczystość jubileuszowa odbyła się 14 grudnia 2009 roku w Librarii Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego. Okolicznościowe przemówienia wygłosili profesorowie Jacek Popiel, Dziekan Wydziału polonistyki UJ i Franciszek Ziejka, zaś prof. Marian Stala przedstawił *Dar budowania. Szkic do portretu prof. Ewy Miodońskiej-Brookes* (opublikowany w nr 122-123 „Alma Mater”, s. 41-43).

Sztuka słowa, sztuka obrazu. Prace dla Ewy Miodońskiej-Brookes pod redakcją Joanny Zach i Agnieszki Zioliowicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2009, s. 438, 1 nl., k. 1 (fot.).

Zawartość:

Wyspiański.

Dobrochna Ratajczakowa, *Bogusławski, Wyspiański i idea teatru narodowego*; Anna Czabanowska-Wróbel, *Chwila i wieczność Laodamii. O dramacie Stanisława Wyspiańskiego „Protesilas i Laodamia”*; Włodzimierz Szturc, *„Figlio, non tanto forte”. Mickiewicz Wyspiańskiego („Legion”, „Wyzwolenie”)*; Dariusz Kosiński, *Legenda legend*; Jacek Wachowski, *„Akropolis” „rozkwitające”, czyli kilka myśli na temat konstrukcji dramatu*; Grzegorz Niziołek, *„Skalka” – wymazywanie*; Katarzyna Fazan, *„Hamlet” Wyspiańskiego: scena grozy jako dramat absolutny*; Maria Prussak, *Listy od Adama Chmiela*; Magdalena Popiel, *Fenomen twórczej indywidualności (między estetyką, antropologią a literaturoznawstwem).*

Między romantyzmem a Młodą Polską.

Franciszek Ziejka, *Powstanie Panteonu Narodowego w Krakowie*; Maria Podraza-Kwiatkowska, *Dante – Rossetti – Maryla Wolska. Opowieść o pewnej ekfrazie*; Wojciech Bałus, *Nastrój jako alibi. „Święto trąbek” Aleksandra Gierymskiego*; Beata Baczyńska, *Kwiaty i gwiazdy. Na tropie pewnego Calderonowskiego motywu u Augusta W. Schlegla, Percy B. Shelleya i Juliusza Słowackiego*; Agnieszka Zioliowicz, *„Godzina myśli” i „Chwila myśli”, czyli Słowacki i Norwid o narodzinach poezji*; Anna R. Burzyńska, *„Serce nie dowierza sobie”. Ksawerego Godebskiego „Miłość i próżność”*; Dorota Jarząbek, *W progu. O potencjale scenicznych wejść i wyjść*; Ewa Partyga, *Trolle i syreny w mieszczańskich wnętrzach późnych sztuk Henryka Ibsena*; Jan Michalik, *„Nowe” wspomnienia o Pawlikowskim*; Agnieszka Marszałek, *Powracający epizod (o polskich teatrach w Petersburgu w latach 1881 – 1883)*; Tadeusz Bujnicki, *Sienkiewiczowskie wędrówki po egzotycznej przestrzeni*; Beata Kalęba, *Brolis, czyli Brat. O Michale Szolkowskim, zapomnianym prozaiku „polsko-litewskim”*; William Butler Yeats, *Teatr tragiczny* (przeł. Jolanta Dudek).

W stronę współczesności.

Henryk Markiewicz, *Manfreda Kridla boje o nową naukę o literaturze*; Aleksander Fiut, *Tadeusz Różewicz: Spadanie bez dna*; Marian Stala, *„Księżyc” i inne lunarne drobiazgi Zbigniewa Herberta*; Justyna Miklaszewska, *Estetyka i polityka. O wierszu Zbigniewa Herberta „Potęga smaku”*; Joanna Zach, *„Poeta, specjalista od szyfru istnienia”. Norwid i Herbert*; Wojciech Ligęza, *Dwie Isadory (o wierszach Szymborskiej i Herberta)*; Adam Kulawik, *Małopolska czyta „Traktat teologiczny” Czesława Miłosza*; Jarosław Fazan, *Czesław Miłosz wobec awangardy i jej ponowoczesnych konsekwencji*; Mateusz Antoniuk, *Stół poety. O jednej figurze metapoetyckiej*; Magdalena Lubelska, *Drogi do wiersza. Medytacja nad Celanem*; Jerzy Jarzębski, *O przedmiotach ironicznych we współczesnej prozie polskiej*; Wojciech Gruchała, *Proza Amelii Hertzówny. Rekonesans*; Olga Katafiasz, *Złe sny notariusza.*

Marian Zaczynski, *Mistrzynie*; Marian Zaczynski, *Bibliografia podmiotowo-przedmiotowa.*

Recenzje:

(AM) [A. Marszałek], „Didaskalia” 2010, nr 95.